

Folketingets forhandlinger. (245) -262

3905 9/3 54: 1. beh. af f. t. l. vedr. anlæg af motorvej Rødby Havn—Storstrømsbroen m. v. 3906

[Tholstrup.]

amt; og det var i fjor, da vi praktisk talt ingen vinter havde. Hvad kan vi så ikke komme ud for af ødelæggelser ved frostsprængninger, som afsløres nu ved tøbruddet, efter en vinter som i år, da frosten nogle steder er gået mere end 1 m i jorden? Hvis det drejer sig om en lille million kroner i eet amt, kan det nemt blive en million i hvert amt, ja, det kan måske endda blive til to. Det vil sige, at vi står overfor reparationer af disse veje, der ikke er cementeret, til måske mellem 25 og 50 mill. kr. i år. Det vil beslaglægge en masse arbejdskraft, som der er brug for alle andre steder, det er jo nemlig om sommeren, det skal laves, og derfor er det samfundsmæssigt et stort spild.

Dette kan imidlertid i nogen grad undgås ved en resolut og hastig indgriben fra den højtærede ministers side, men så skal der også handles overmåde hurtigt. Hvis den højtærede minister øjeblikkeligt fik gennemført et forbud mod at køre med mere end f. eks. to trediedel læs på alle lastvogne fra tøbruddets indtræden, til vejene var tørre igen, ville der sikkert kunne spares umådelige summer. Det kan ikke hjælpe, som et medlem af motorkommissionen sagde forleden dag, da jeg fremførte dette i motorkommissionen: ja, bare de ville nøjes med at køre med det, der er tilladt på lastvogne. Jeg tror nu nok, at de fleste lastvogne kun kører med den tilladte belastning, men der er naturligvis en hel del, der kører med mere, og jeg tror, at en nedsættelse af belastningen til to trediedel med strenge regler for overholdelse af en sådan bestemmelse ville kunne betyde mindre ødelæggelse af vejene. Jeg vil derfor benytte lejligheden til at spørge den højtærede minister, om han ikke gennem en sådan handling ville skaffe os disse besparelser; det kunne jo gennemføres også i de kommende år, og derved fik vi de foreslåede projekter udført så at sige gratis, idet vi kunne spare måske 10—20 mill. kr., og det er jo dette beløb,

disse veje vil koste i løbet af 3—4 år. Jeg vil derfor i særlig grad trække dette spørgsmål frem.

Jeg skal anbefale det foreliggende lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg takker de ærede ordførere for deres tilslutning til lovforslaget. Selvom der blev fremført enkelte ønsker, der ikke havde relation til lovforslaget, må jeg alligevel betragte de taler, der blev holdt, som tilslutning. Det er givet, at de ønsker, der er fremsat her, også kan fremsættes i udvalget, og så kan vi tale om dem der. Jeg skal derfor nøjes med nogle ganske korte bemærkninger ved denne lejlighed.

Lovforslagets formål er det enkle for det almindelige trafiksystem at nyttiggøre de vejarbejder, som er udført i henhold til lovene fra 1941 og 1942, og som har kostet en hel del penge. Hvis det ikke havde ligget, som det gør, er det vel nok sandsynligt, at det ikke havde været nødvendigt at diskutere veje i denne forbindelse.

Det ærede medlem hr. Anker Lau rejste spørgsmålet om tilbageføring af den eksproprierede jord ud fra den betragtning, at en hel del af Danmarks gode landbrugsjord var beslaglagt til vejformål, og man skulle være forsigtig med at gå for vidt. Det er jeg ikke uenig med det ærede medlem i, men jeg tror da heller ikke, der er nogen, der går hen og anlægger veje blot for deres fornøjelses skyld; det er sikkert ud fra en trafikal nødvendighed, at man gør den slags. Hvad disse vejarbejder angår, vil det jo koste store beløb at føre arealerne tilbage i en sådan stand, at de kan gøre nytte som landbrugsjord; både på Lolland og vest om København er der allerede foretaget udgravninger. Det er derfor et spørgsmål, om det er klogt at gøre det; jeg mener ikke, man bør gøre det. Den jord, der endnu ikke er berørt på Lolland-Falster, men er eksproprieret, dyrkes under de givne forhold som landbrugsjord som hidtil, og der er der forsåvidt